

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 19/2019-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 16. januára 2019 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti SUXXEZZ, k. s., Karpatská 18, Bratislava, zastúpenej advokátom JUDr. Marekom Hudecom, Advokátska kancelária HUDEC, s. r. o., Lazaretská 23, Bratislava, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 25 Cb 62/2017 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti SUXXEZZ, k. s., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 6. decembra 2018 doručená sťažnosť spoločnosti SUXXEZZ, k. s. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie

záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 25 Cb 62/2017 (ďalej aj „namietané konanie“).

2. Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka podala 23. februára 2017 na Okresnom súde Banská Bystrica návrh na vydanie platobného rozkazu o zaplatenie istiny 16 424,35 € s prísl. Po vydaní platobného rozkazu a podaní odporu žalovanou stranou bola vec 13. apríla 2017 elektronicky postúpená okresnému súdu, ale bez pôvodného spisu.

3. Sťažovateľka uvádza, že v dôsledku nečinnosti okresného súdu podala predsedovi okresného súdu aj sťažnosť na prieťahy v konaní aj 11. októbra 2017, ale do dnešného dňa jej na sťažnosť nebolo odpovedané, resp. nebolo jej doručené žiadne vyrozumenie týkajúce sa sťažnosti.

4. Sťažovateľka v dôsledku toho navrhla, aby ústavný súd rozhodol, že jej základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v namietanom konaní porušené bolo a prikázal okresnému súdu konať bez zbytočných prieťahov. Okrem toho sa domáha priznania finančného zadosťučinenia v sume 1 000 € a náhrady trov konania.

II.

5. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej

len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či sťažnosť spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jej odmietnutie. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd odmietnuť aj sťažnosť, ktorá je zjavne neopodstatnená.

6. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom.

7. Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov“ osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98).

8. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať takú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98 tiež napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03, IV. ÚS 136/05, III. ÚS 198/07). K iným dôvodom, ktoré môžu zakladať záver o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti, nesporne patrí aj ústavnoprávny rozmer, resp. ústavnoprávna intenzita namietaných pochybení, resp. nedostatkov v činnosti alebo rozhodovaní príslušného orgánu verejnej moci, posudzovaná v kontexte s konkrétnymi okolnosťami prípadu (IV. ÚS 362/09, m. m. IV. ÚS 62/08, I. ÚS 165/2015).

9. Predmetom sťažnosti sťažovateľky je námietka porušenia jej označených práv postupom okresného súdu v namietanom konaní (body 1 a 4), ako aj jej tvrdenie, že nedostala od predsedníčky okresného súdu odpoveď na jej sťažnosť na prieťahy v roku 2017. Obidva tvrdenia sťažovateľky nie sú podľa zistenia ústavného súdu však dôvodné a ani pravdivé.

10. Ústavný súd zistil, že namietané konanie síce začalo na okresnom súde v apríli 2017 (navyše postúpením nekompletného spisu, pozn.), ale v rámci posúdenia doterajšej dĺžky namietaného konania (necelé dva roky, pozn.) ústavný súd konštatuje, že v postupe okresného súdu (jeho nečinnosti) nedostatky dosiaľ nenadobudli takú intenzitu, že by im bolo možné pripísať ústavný rozmer, a teda že by umožňovali prijatie možného záveru aj o porušení označených práv sťažovateľky.

11. Hoci postup okresného súdu v tejto veci nebol optimálny, ale na druhej strane právnomu zástupcovi sťažovateľky bola doručená odpoveď predsedníčky okresného súdu 13. novembra 2017, keď si ju jej právny zástupca (resp. splnomocnenec advokátskej kancelárie osobne prevzal na pošte – o tom sa ústavný súd presvedčil z doručky, ktorá mu bola zaslaná okresným súdom, pozn.), teda vedome v sťažnosti právny zástupca zavádza aj ústavný súd (pozri bod 3), keď uvádza nepravdivé skutočnosti.

12. V odpovedi predsedníčky okresného súdu sp. zn. 1 SprV/170/2017 z 25. októbra 2017, ktorá bola doručená ústavnému súdu na jeho žiadosť, bolo jasne uvedené, aké úkony vykonal okresný súd od 21. apríla 2017 do 20. októbra 2017, a to v súvislosti so zabezpečením kompletného elektronického súdneho spisu, ktorý bol nevyhnutný pre ďalší postup v namietanej veci z Okresného súdu Banská Bystrica (vtedy jeho sťažnosť bola odmietnutá ako nedôvodná, pozn.), a 20. decembra 2018 okresný súd vydal už uznesenie podľa § 167 ods. 4 Civilného sporového poriadku (doručenie žaloby a vyjadrení sporovým stranám) a tiež vyzval Okresný súd Banská Bystrica na ďalšiu súčinnosť.

13. Navyše, proti prešetreniu jeho sťažnosti (v čase údajnej nečinnosti okresného súdu) sťažovateľka, resp. jej právny zástupca nevyužili ani právny prostriedok nápravy podať sťažnosť predsedovi nadriadeného súdu, hoci boli o tom riadne poučení podľa zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

14. Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý zistený prierah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prierahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 46/01, II. ÚS 57/01, I. ÚS 92/03, III. ÚS 359/08).

15. Keďže v čase podania sťažnosti už evidentne k žiadnym prierahom pred okresným súdom nedochádzalo, z uvedeného dôvodu ústavný súd sťažnosť sťažovateľky odmietol pre tento čas ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

16. V dôsledku odmietnutia sťažnosti bolo už bez právneho významu, aby sa ústavný súd zaoberal ďalšími požiadavkami sťažovateľky nastolenými v sťažnosti alebo aj prípadnými jej nedostatkami v zákonom predpísaných náležitostiach (napr. neodôvodnenie jej žiadosti o priznanie finančného zadosťučinenia v zmysle § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde, a podobne).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. januára 2019